

Στην εκπομπή 08:30-11:00 με τη Μαριάννα Πυργιώτη και τον Μπάμπη Παπαπαναγιώτου.

❖ **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πρόεδρος ΣΕΒ).**

ΕΡ: Φαίνεται ότι τα χειρότερα σενάρια επιβεβαιώνονται από τις εξελίξεις και όχι τα αισιόδοξα, ως προς το θέμα των επιπτώσεων που μπορεί να έχει η χώρα μας από την επιμονή στην τήρηση με αυτούς τους όρους αυτής της νομοθεσίας ή του άρθρου του συντάγματος για το Βασικό Μέτοχο.

ΑΤ: Νομίζω ότι ο ΣΕΒ έχει εκφράσει την άποψή του στο θέμα αυτό. Είναι προφανές ότι η διαφθορά και η διαπλοκή είναι ένα σοβαρό αντικίνητρο στην ανάπτυξη της οικονομίας, αλλά από την αρχή είπαμε ότι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται είναι λανθασμένος, διότι καταρχήν επιβαρύνουμε όλες τις επιχειρήσεις οι οποίες έχουν οποιαδήποτε μορφή συναλλαγής με το δημόσιο, ασχέτως αν έχουν ή δεν έχουν σχέση με τα ΜΜΕ, με ένα σημαντικό κόστος και μια πρόσθετη διαδικασία και δε νομίζω ότι αναγκαστικά αντιμετωπίζουμε το θέμα στη βάση του.

ΕΡ: Ο πολύς κόσμος δεν αντιλαμβάνεται ότι δεν έχει σημασία αν κατέχει κάποιος ΜΜΕ, κάθε ένας που έρχεται να λάβει μέρος σε έναν διαγωνισμό του δημοσίου άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ είναι υποχρεωμένος να πάρει πιστοποιητικό διαφάνειας, έτσι δεν είναι;

ΑΤ: Ακριβώς, αυτό είναι και βασικά για να το πάρει κανείς αυτό πρέπει να υποβάλλει υπεύθυνες δηλώσεις για όλους τους συγγενείς του μέχρι τρίτου βαθμού συγγένειας, όπου ο κάθε ένας εξ αυτών πρέπει να δηλώνει υπεύθυνα ότι δεν έχει 1% συμμετοχή σε οποιοδήποτε ΜΜΕ. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό για μια εταιρία που είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο, για μεγάλους ομίλους, για τις ξένες επιχειρήσεις και όλα αυτά. Και βεβαίως αυτό δημιουργεί και τα προβλήματα κυρίως με την ΕΕ.

ΕΡ: Επειδή ήδη ακούγεται το επιχείρημα ότι αυτός ο νόμος παρότι θα εφαρμοστεί υποτίθεται, αν εφαρμοστεί, από τις 14 Ιουνίου, ότι έχει ήδη παράξει αποτελέσματα. Η αίσθηση που έχετε εσείς από την αγορά, τι ρόλο έχει παίξει μέχρι τώρα πρακτικά στο ότι δεν έχουν έρθει κεφάλαια, δεν έχουν γίνει επενδύσεις, δεν έχει υπάρξει ανάπτυξη, όπως περιμέναμε όλοι και ευελπιστούσαμε όλοι να υπάρξει;

ΑΤ: Καταρχήν για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, η επιλογή αυτή είναι βασισμένη σε μια λογική η οποία προϋπήρχε από την προηγούμενη κυβέρνηση. Ο τρόπος με τον οποίο υλοποιήθηκε το σύνταγμα με τον προηγούμενο νόμο τον οποίο τροποποίησε εδώ πέρα η ΝΔ, δεν κάνει παρά να χειροτερεύει κάτι το οποίο ήταν ήδη πολύ κακό. Δηλαδή αυτή τη στιγμή το να βγαίνει η αντιπολίτευση και να λέει π.χ.

ότι ήρθε η καταστροφή, μα το πρόβλημα δημιουργήθηκε ήδη από πριν, το κόστος το είχαμε εμείς επισημάνει από την προηγούμενη κυβέρνηση και στη νέα κυβέρνηση και απλώς είναι λυπηρό που αντί να βελτιώσουμε κάτι τι και να πάμε στη σωστή κατεύθυνση για την αντιμετώπιση του προβλήματος των δημοσίων προμηθειών, γιατί εκεί είναι το θέμα μας, απλώς παίρνουμε μέτρα στη λάθος κατεύθυνση που έχουν μεν πιθανώς πολιτικό χαρακτήρα, ακούγονται συμπαθητικά στα αυτιά πολλών ανθρώπων, αλλά δεν είναι αυτά που θα φέρουν το καλύτερο αποτέλεσμα. Αυτό είναι το θέμα. Δεν είναι κάτι που έγινε σήμερα, άρα το γεγονός ότι υπάρχει ένα δυσμενές κλίμα για τις ξένες επενδύσεις στη χώρα μας δεν επηρεάστηκε μόνο από αυτή την απόφαση την τελευταία, είναι κάτι που προϋπάρχει εδώ και πάρα πολύ καιρό, τα αποτελέσματα τα βλέπουμε, είναι ορατά, τα αισθανόμαστε όλοι μας, θα θέλαμε να αλλάξει αυτό το καθεστώς. Το καθεστώς δεν αλλάζει, αντί να βελτιώνεται πιθανώς χειροτερεύει. Αυτή είναι η ιστορία. Δεν είναι το μοναδικό κριτήριο αυτό, εδώ υπάρχουν τόσα άλλα, αν δεν λύσουμε το χωροταξικό, αν δεν λύσουμε τη γραφειοκρατία, αν δε λύσουμε το θέμα να μπορούν να παίρνονται αποφάσεις και να υλοποιούνται σχετικά γρήγορα, όλα αυτά τα θέματα.

ΕΡ: Να μην αλλάζει και συνεχώς το πλαίσιο, γιατί εδώ έχουμε μια απίστευτη κατάσταση σ' αυτή τη χώρα ανά 2-3 χρόνια αλλάζει σχεδόν κάποια παράμετρος του πλαισίου.

ΑΠ: Εγώ αισθάνομαι ότι αλλάζουν συνεχώς τα πράγματα και δυστυχώς είναι μια μπρος, μια πίσω, μια βελτιώνονται, μια χειροτερεύουν. Οι ξένοι δεν έχουν κανέναν λόγο να προσπαθήσουν καν να αντιμετωπίσουν αυτή την κατάσταση. Αυτοί που είναι εδώ, έχουν επενδύσει τα κεφάλαιά τους και λειτουργούν εδώ και ζούνε εδώ κι έχουν τις επιχειρήσεις τους, αυτοί είναι που ταλαιπωρούνται καθημερινά, αυτοί είναι που αντιμετωπίζουν συνέχεια προβλήματα και εμπόδια πρόσθετα, αντί να παίρνουν τη στήριξη που χρειάζονται από την πολιτεία για να μπορέσουν να αναπτυχθούν κι άλλο και να αντιμετωπίσουν το διεθνή ανταγωνισμό.

ΕΡ: Κατά τη γνώμη σας, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα ποια διέξοδος υπάρχει;

ΑΠ: Νομίζω ότι τώρα εκ των πραγμάτων και ιδιαίτερα μετά την τελευταία ΕΚΟΦΙΝ, όπου πλέον νομίζω ότι έγινε σαφές στις Βρυξέλες προχθές ότι μπορεί εν μέρει να δίνεται μια μεγαλύτερη ευελιξία σε χώρες όπως είναι η Γερμανία η οποία έχει και πάρα πολύ χαμηλότερο χρέος, αλλά αυτό δεν αφορά την Ελλάδα η οποία πρέπει πολύ γρήγορα να κάνει τις προσαρμογές της. Και πρέπει κι εμείς σαν κοινωνία ολόκληρη να αντιληφθούμε ότι δεν μπορούμε να βασίσουμε το μέλλον μας πάνω σε μια οικονομία που είναι καταχρεωμένη με 110% του ΑΕΠ. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι μας, ότι πρέπει να κάνουμε μια προσπάθεια ώστε να βελτιώσουμε τα δημοσιονομικά μας, να μειώσουμε το χρέος, να αντιμετωπίσουμε τα ουσιαστικά προβλήματα που έχει η κοινωνία και ο τόπος, που αφορούν την εκπαίδευση, που αφορούν το ασφαλιστικό και από 'κει και πέρα να φτιάξουμε ένα πλαίσιο τέτοιο όπου θα ενθαρρύνεται η επιχειρηματικότητα και η ανάληψη του ρίσκου και να μπορέσουμε να δούμε πλέον πάλι ρυθμούς ανάπτυξης τέτοιους οι οποίοι θα μας φέρουν και την απασχόληση την οποία τόσο έχουμε ανάγκη. Διότι με

μια κοινωνία που έχει 10% ανεργία νομίζω ότι το μέλλον μας δεν είναι αυτό που θα έπρεπε να είναι.

ΕΡ: Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό θέμα στο οποίο θα ήθελα τη γνώμη σας σε σχέση με το Βασικό Μέτοχο και την επιστολή της ελληνικής κυβέρνησης. Δημοσιεύεται σήμερα σε εφημερίδες και λέει πολύ συγκεκριμένα ότι η Ελλάδα πήρε ένα πρωτοφανές σκεπτικό απευθυνόμενη προς την ΕΕ σε σχέση με αυτό το νόμο. Εξασφαλίζει λέει, αυτός ο νόμος ένα πιο αποτελεσματικό ανταγωνισμό προς όφελος των αλλοδαπών επιχειρήσεων σε σχέση με τις ελληνικές διασυνδεδεμένες με επιχειρήσεις Μέσων Ενημέρωσης. Είναι ίσως η πρώτη φορά που ακούμε μια χώρα να επικαλείται ως επιχείρημα ότι μη μας ζορίζετε διότι να, εσείς που είστε ξένοι θα έχετε καλύτερη μεταχείριση, δε θα σας ζητάμε να ονομαστικοποιήσετε τις μετοχές σας.

ΑΠ: Αυτά είναι τρελά πράγματα. Καταρχήν δεν είναι κρίμα να χάνουμε τόση φαιά ουσία και να χάνεται τόση μεγάλη προσπάθεια στις Βρυξέλες να ασχολείται ο πρωθυπουργός, οι υπουργοί της κυβέρνησης, για να μπορέσουν να περάσουν κάτι τι το οποίο είναι προφανές ότι είναι στη λάθος κατεύθυνση; Γιατί να χάνουμε το χρόνο και την προσπάθεια και τις δυνάμεις μας αντί να κοιτάζουμε να δούμε πώς θα βελτιώσουμε τους κοινοτικούς πόρους, πώς θα μπορέσουμε να φτιάξουμε άζονες μεταφορικούς να πηγαίνουν τα προϊόντα μας πιο γρήγορα και πιο εύκολα στη βόρειο Ευρώπη, πώς θα κοιτάζουμε να εναρμονίσουμε άλλες πολιτικές που σχετίζονται με το περιβάλλον, εκεί θα έπρεπε να ασχολούμαστε και όχι με το πώς θα εξηγήσουμε τα ανεξήγητα. Εκεί είναι το δικό μου σχόλιο και η παρατήρηση και η απογοήτευση. Ίσως όμως του δίνουμε και υπερβολική σημασία αυτού του πράγματος, δηλαδή έχει αποσπάσει αυτό την προσοχή μας και δεν κοιτάμε μια σειρά από άλλα θέματα.

ΕΡ: Έχετε την αίσθηση κι εσείς, ως επιχειρηματίας και ως πρόεδρος του ΣΕΒ, ότι όντως αυτός ο νόμος στην πράξη θα ευνοούσε τις ξένες επιχειρήσεις σε βάρος των ελληνικών;

ΑΠ: Ακόμα δεν μπορώ να το δω πώς θα συνέβαινε αυτό το πράγμα διότι καλούνται και οι ξένοι και οι έλληνες να αντιμετωπίσουν το νόμο, δεν έχουμε δύο καθεστώτα, είμαστε στην ΕΕ, όλες οι επιχειρήσεις πρέπει να έχουν την ίδια αντιμετώπιση. Δεν καταλαβαίνω, δηλαδή λιγότερα πιστοποιητικά θα φέρουν οι ξένοι απ' ότι θα φέρουν οι έλληνες; Δηλαδή θα κάνουμε εξαιρέσεις ειδικές;

ΕΡ: Οι ξένες επιχειρήσεις δεν έχουν υποχρέωση ονομαστικοποίησης μέχρι τελευταίου μετόχου αν η έδρα τους είναι σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

ΑΠ: Εδώ λοιπόν θα αρχίσουν οι εξαιρέσεις, αυτό το πράγμα δεν πρόκειται να σταθεί όπως καταλαβαίνετε και δικαστικά διότι αμέσως δημιουργεί δύο διαφορετικούς κανόνες ανταγωνισμού. Δε νομίζω ότι όλα αυτά τα πράγματα στέκουν, τι να σας πω από 'κει και πέρα είμαστε άξιοι της τύχης μας.